

به نام خدا

قدم دوم برای تسلط بر مکالمه ی زبان عربی:

بعداز اینکه خودتان را از نظر علاقه ارزیابی کردید و متوجه شدید که علاقه دارید یا خیر، (کار به میزان درصد علاقه ندارم) ولی در کل متوجه شدید که علاقه دارید باید از این علاقه محافظت کنید، نباید بگذارید این علاقه از بین برود و چراغ آن در مغز و قلب شما خاموش شود. باید این علاقه را تقویت کنید.

علاقه مانند یک فرزند یا یک گل نوپا است. باید به آن رسیدگی و از آن محافظت کرد که مبدا به آن خدشه ای وارد شود. سیستم محافظت از علاقه همان انگیزه است. **انگیزه حفاظ و حصار علاقه است.** علاقه را تقویت می کند، رشد می دهد و از خطرات آموزشی محافظت می کند.

انگیزه مانند یک ماده معدنی عمل می کند. نبود آن آسیب جدی به بدن خواهد زد. وجود انگیزه در کنار علاقه باعث رشد و ترقی شما خواهد شد.

انگیزه را در کنار علاقه قرار دهید و به این سؤال پاسخ دهید. انگیزه شما در یادگیری مکالمه ی زبان عربی چیست؟ آیا این انگیزه باعث رشد و تقویت علاقه شما به مکالمه ی زبان عربی می شود یا خیر؟ پاسخ قطعی به این سؤالات باعث رشد در محیط آموزشی خواهد شد.

علاقه و انگیزه مانند دو پارو یک قایق در اقیانوس هستند که با داشتن این دو پارو می توانید سوار قایق آموزشی شوید و در اقیانوس آموزشی به سفر خود ادامه دهید، بنابراین علاقه و انگیزه ابزار اصلی یادگیری شما در مکالمه ی زبان عربیست.

قدم سوم:

دیدگاه و دیدبان عربی در خود ایجاد کنید. نیاز نیست خیلی خلاقانه این مورد را انجام دهید ولی نیاز است که این مورد را در حد کفایت و به خوبی انجام دهید.

دیدگاهتان باید عربی شود. یعنی قرار است که شما مکالمه ی زبان عربی را یاد بگیرید و به آن مسلط شوید پس نباید به چیزهایی دیگر نگاه کنید، قرار است شما در اقیانوس آموزشی سفر کنید. قرار نیست که به زیر اقیانوس بروید و ماهی و جلبک ها را تماشا کنید بلکه از همه این ها باید بگذرید و آنچه از دیدبان نگاه می کنید برسید که همان هدف شما از یادگیری مکالمه زبان عربی است.

دیدگاهتان را عربی کنید و از دیدبان هدفتان را رصد نماید.

این ها تخیلی نیستند. عدم این موارد در محیط آموزشی باعث عقب رفت در آموزش و یادگیری خواهد شد.

یک خاطره خدمتتان عرض کنم:

زمانی که قدم در یادگیری مکالمه ی زبان عربی گذاشتم در روز شهادت امام رضا علیه السلام به مشهد سفر کردم، یک دشداشه عربی مشکی خریدم و وارد صحن غدیر شدم، بین عربها نشستم و با آنها به صورت دستوپا شکسته به عربی صحبت کردم.

این دیدگاه بنده بود. این دیدگاه، علاقه مرا تقویت می کرد و شب و روز به مکالمه ی زبان عربی فکر می کردم. پس دیدتان را عربی کنید.

این مقاله ادامه دارد...

علی حمیدی پور

مدرس و نویسنده زبان عربی

Zabaneostad.blog.ir